

גמ"ר 186/10/19 - מדינת ישראל נגד מועתז קרעין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

גמ"ר 186-10-19 מדינת ישראל נ' קרעין

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מועתז קרעין

החלטה

בפני בקשת המאשימה לקבלת סרטון המתעד את התאונה הקטלנית כראיה, באמצעות העד מר אלכסנדר סוזנוב ששימש כמאבטח הבית עליו הותקנה המצלמה.

הרקע לבקשה

1. ביום 3.10.19 הוגש כתב אישום כנגד הנאשם בעבירת גרימת מוות בנהיגה רשלנית עפ"י סעיף 64 לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961 בצירוף עם סעיף 40 לפקודה.
2. בכתב האישום נטען שביום 12.9.17, בשעה 13:00 לערך, נהג הנאשם ברכב מיניבוס שמספרו 8404382 בו הסיע תלמידי בית ספר. בשלב מסוים הגיע הנאשם לרח' המפקד 14 בשכונת אבו טור והוריד מרכבו שני ילדים, אחד מהם היה המנוח, קטין בן שלוש שנים וחודש, והשנייה, אחות המנוח בת הארבע. נטען שבשל תנאי הכביש הוריד הנאשם את הקטינים בסמוך למדרכה, אז החלה הבת לחצות את הכביש כאשר המנוח נותר בצדו הימני של המיניבוס. מסיבה שאינה ידועה נפל הקטין המנוח והנאשם, שלא המתין עד לתום חציית האחיות הקטינה את הכביש, עלה עם גלגל ימין על ראשו של המנוח ובכך הביא להריגתו. מיד כאשר שמע את ההמולה עצר הנאשם את רכבו ורץ לסייע לקטין ואף הסיעו לקבלת טיפול רפואי.
3. ביום 11.4.21 הופיע למתן עדות העד אלכסנדר סוזנוב (להלן- **מר סוזנוב**). עד זה שימש במועד התאונה כמאבטח הבית שבסמוך לו אירעה התאונה, והוא איתר במצלמות האבטחה, לבקשת המשטרה, סרטון המתעד את התאונה. במהלך עדותו התברר, כי מר סוזנוב אינו זוכר כיצד עבר הסרטון לידי המשטרה. אפשרות אחת שהעלה הייתה שהסרטון הועבר באופן שהוא הראה את הסרטון לאנשי המשטרה, שוטר שזהותו אינה ידועה לו צילם את המסך בו הוצג הסרטון, והוא העביר את הקובץ לידי המשטרה. האפשרות השנייה שהעלה הייתה שהוא זה שצילם את הסרטון במכשיר הטלפון שלו והעביר את הסרטון לידי המשטרה. העד לא זכר כיצד הועבר הסרטון אך אישר שישנה אפשרות נוספת לפיה הוא הוריד את הקובץ ושלח אותו למשטרה או לחילופין שהקובץ הורד לדיסק און קי והועבר ע"י השוטרים למשטרה (פרו' עמ' 170-177).

4. תמצית טענות הצדדים התמקדה בנושאים אלו:

- א. זהות מצלם הסרטון ושולחו, כאשר המאשימה ביקשה להוכיח, מחד, שמי ששלח את הסרטון הוא המאבטח סוזנוב, ואילו הנאשם טען שמאחר ומר סוזנוב לא ידע להצביע במפורש על זהות שולח הסרטון, הרי שמדובר בראיה שאינה קבילה.
- ב. אפשרות קבלת הסרטון באמצעות זיהוי ואישור פרטיו ע"י עדי התביעה או ההגנה.
- ג. מתווה נורמטיבי טכני-מהותי המאפשר את קבלת הסרטון כראיה, כאשר מנגד טענת הנאשם היא שהוראות הפסיקה הן שאין מקום לקבל את הסרטון כראיה.
- ד. כלל הראיה הטובה ביותר - טענת ההגנה היא שצילום של סרטון אינו מהווה ראיה לתוכנו של הסרטון עצמו בעוד המאשימה טענה שהוראות הפסיקה מאפשרות קבלת ראיה שאינה ממקור ראשון.
- ה. עוד הועלו טענות אודות אופן התפיסה ועל כך שהיה צורך בצו לתפיסת הראיה ובחוקר מומחה שיחדור למחשב לשם קבלת הסרטון.

5. אפנה לדון בכל אחת מהסוגיות עפ"י סדר הופעתן.

זהות שולח הסרטון

6. בטיעוני המאשימה נטען שאין חולק שהסרטון הוא צילום וידאו של צג מחשב בו מוצג תיעוד חזותי של התאונה. המאשימה טענה שהעד הוא שהעביר את קובץ הסרטון לידי המשטרה, בין אם באמצעות צילום הצג בעצמו ושליחת הסרטון בתוכנת מסרונים (וואטסאפ) לשוטרים ובין אם בדרך של הפעלת הסרטון ומתן אפשרות לשוטרים לצלם את הצג. בעניין זה לטענתה, אין משמעות לזהות מצלם המסך. המאשימה טענה שהשלמת תיק החקירה לאחר כשנה אינה עולה כדי מחדל חקירה, כפי טענת ההגנה, שכן בהתאם לעדות השוטר, לא חל שינוי בזיכרוננו אודות האירוע.
7. ההגנה טענה, כי לא ניתן להגיש את הסרטון אלא באמצעות עורכו. כיון שלא ניתן לדעת מי צילם את הסרטון וכיון שמדובר בצילום של סרטון הוא מהווה עדות מפי השמועה שאינה קבילה לאמיתות תכנה.
8. מטעם התביעה העיד השוטר נוהאד גאנם אשר העיד שהמאבטח מר סוזנוב עצמו הוא שהוריד את הסרטון ושולח לו את הסרטון לטלפון האישי. השוטר העיד שזכור לו היטב מתי קיבל את הסרטון וכן שהעבירו הלאה לשוטר בשם ירון וכן למפקד המרחב. השוטר שלל כי שינה פרטים בעדותו חרף עדכון תיק החקירה כשנה וחצי לאחר התאונה, וזאת משום שלטענתו, התאונה נחרטה היטב בזיכרוננו (פרו' עמ' 127-134). עד תביעה נוסף, השוטר ירון ויינרב, אליו התייחס השוטר נוהאד בעדותו, אישר אף הוא בעדותו כי השוטר נוהאד דיווח לו שקיבל את הסרטון מידי "בית היהודים" אשר הורידו את הסרטון ושולחו לו אותו באמצעות מסרון. המאשימה טענה שעדות זו תוארה בזמן אמת ע"י השוטר ירון, כפורט במוצג ת/2, ועל כן יש לדחות את טענות ההגנה אודות מחדל חקירה לפיו קבלת הסרטון לא תועד בזמן אמת שכן השוטר ירון כן העיד על קבלת הסרטון ע"י השוטר מונהאד בזמן ההתרחשות.

9. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים בעניין זה מצאתי שהצדק עם המאשימה. חרף העלאת טענות שונות אודות הספק שעלה מכך שהעד אינו זוכר מי שלח את הסרטון, וכנובע מכך, שזהות השולח אינה ברורה, מסתבר שישנו לכל הפחות עד אחד המעיד מפורשות שהוא קיבל את הסרטון אשר נשלח לו ע"י מר סוזנוב בעצמו.

10. ודוק, ניתן להניח שמשום שהעד עוסק תדיר בהעברת סרטונים דומים לידי המשטרה, אין הוא זוכר במפורש כיצד שלח את הסרטון, אך אין בכך כדי להזים את עדות השוטר נוהאד המעיד מפורשות שהמאבטח הוא שולח הסרטון, כאשר עדות זו נתמכת, אמנם בעדות מפי השמועה, לפיה השוטר ירון מאשר שנוהאד מסר לו שהסרטון נשלח אליו מ"בית היהודים", דהיינו, מהמאבטח סוזנוב. עדותו של השוטר ירון יכולה לכל הפחות לשמש כדבר מה נוסף לעדותו של נוהאד.

קבלת הסרטון באמצעות זיהוי עדים

11. המאשימה טענה שדרך נוספת לקבל את הסרטון הינה באמצעות זיהוי של עדי התביעה בסרטון את זירת התאונה, את הנוכחים, את הרכב הפוגע ועוד.

12. בעניין זה נטען שהעד נביל אסקפאי מסר בהודעתו במשטרה, שהוגשה בהסכמה במסגרת ת/23 (נכתב בטעות ת/24 - ש.ז.א.), כי הוא מזהה את מקום התאונה, את המיניבוס ואת אופן התרחשות התאונה ואף סבור שיכול לזהות עצמו בסרטון.

13. נטען שגם הנאשם עצמו מאשר שהסרטון מתעד את התאונה ועל כן לא ברורה הכחשתו את העובדות המוצגות בה.

14. ההגנה התנגדה נחרצות להכשרת הסרטון באמצעות העד נביל. נטען כי המדובר בהצעה חדשנית שלא התקבלה מעולם ע"י בית המשפט, אשר מטרתה לעקוף את כללי הראיות הקובעים מפורשות שראיה תתקבל רק באמצעות מי שערך אותה.

קבלת הסרטונים מטעמי קבילות טכנית ומהותית

15. מעבר לאמור טענה המאשימה שגם מבחינה טכנית - מהותית יש לקבל את הסרטון, וזאת לאור הוראות הפסיקה באשר לקבילות ראיה.

16. המאשימה הפנתה לפסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 4484/14 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר "פסק דין", 16.11.16) בו נסקרה בהרחבה סוגיית קבלת סרטון כראיה כאשר עולים קשיי קבילות. בפסה"ד הפנה ביהמ"ש לפסיקה לפיה ישנם 6 תנאים לקבלת סרט הקלטה כראיה קבילה (ע"פ 28/59 פלוני נ' היועמ"ש, פ"ד יג 1205, 1209 (1959)):

א. המכשיר ששימש להקלטה פעל כראוי ועשוי להקליט דברים שנאמרו - בעניין זה

טענה המאשימה שאכן, הסרטון שהוצג ע"י חברת האבטחה משקף נכונה את התאונה ומתעד אותה, לא נטען שההקלטות בוצעו שלא כדין, ומערכת הביטחון השתמשה רבות בסרטונים אלו לצורך הוכחת פשעים שהתבצעו באזור, כפי שאישר העד.

ב. האדם שטיפל בהקלטה ידע את מלאכתו - המאשימה טענה שהעד הראה בעדותו מיומנות בהפעלת מערכת האבטחה, ואילו העתקת הסרטון נעשתה באמצעות צילום מסך המחשב, מיומנות בה שולט כמעט כל אדם.

ג. ההסרה או ההקלטה מהימנים ונכונים - נטען שראיה למהימנות הסרטון הוא תיאור פעולותיו הקבוע של העד בהעברת סרטונים וכן עדותו של עד הראיה נביל סקפאי שאישר את המתואר בסרטון ואף סבור שבאפשרותו לזהות עצמו בסרטון. עוד נטען שגם הנאשם בעצמו אישר שהסרטון מתעד את התאונה.

ד. בסרט ההקלטה לא נעשו שינויים כגון הוספות או השמטות - בעניין זה טענה המאשימה שלא הוכח שבוצעו שינויים בסרטון וכפי שפורט לעיל, הנאשם והעד נביל סקפאי מאשרים שהמתואר בסרטון משקף את שאירע.

ה. קולות הדוברים המופיעים בסרטון זוהו כהלכה - המאשימה טענה שעדות העדים מאשרת את נכונות העובדות המשתקפות מהסרטון.

ו. הדברים המופיעים בסרטון נאמרו מרצונם הטוב של הדוברים - המאשימה טענה שמאחר ומדובר במצלמות אבטחה, אין להניח שהתוכן המופיע בה בושל או פוברק.

17. עוד צוין בפס"ד פלוני הנזכר שבהמשך התפתחה גישה בפסיקה לפיה ככל ולא נערכה התערבות ממשית בתוכן ההקלטה אזי יש לקבל את קבילותה, וזאת גם כאשר איכות ההקלטה נמוכה או כאשר ההקלטה לא הציגה תיעוד רציף של האירוע - אם בשל תקלה ואם בכוונת מכוון. הפסיקה הרחיבה וקיבלה גם הקלטות שיחה כאשר כללי הקבילות לא חלו כלל - אך הנאשם אישר את תוכן השיחה.

18. בית המשפט סבר בפס"ד פלוני כי יש מקום לחולל שינוי בדיני קבילות הראיות שכן בעת שהותקנו כללי הפסיקה אודות קבילותן של ראיות במדיה היו אמצעי הטכנולוגיה בלתי מפותחים, ואילו היום - עם התפתחות אמצעים אלו, כשירים מירב המכשירים הניידים לביצוע הקלטה בהתאם להוראות הפסיקה. בהתאם לאמור אין עוד מקום לדקדק "על קוצו של יוד" בהוכחת כל אחד מהמבחנים שנימנו לעיל לצורך הוכחת קבילות ראיה. בשים לב לאמור, 2 המבחנים המרכזיים לבחינת תוקפה של ראיה הם הוכחת מהימנות ההקלטה כמשקפת את אשר נאמר בהקלטה וזיהוי כהלכה של הדוברים בשיחה. שינויים שבוצעו בהקלטה יימנו במשקלל שיינתן להקלטה ולמהימנותה. המאשימה ציינה שחרף העובדה שדעתו של כב' השופט שוהם אודות הצורך בשינוי התנאים לקבילות ראיה נותרה בדעת מיעוט, לעמדה העקרונית אודות איכות הראיות הצטרפה גם כב' השופטת ברק-ארז.

19. עוד הפנתה המאשימה לדבריו של המלומד קדמי לפיהן מטרת כללי הקבילות היא למנוע קבלת ראיות אשר אינן מייצגות את המציאות שהתרחשה. כאשר אין חולק שהמציאות משתקפת נכונה

מהסרטון, הרי שאין מקום לדחות את קבלתו.

20. ההגנה טענה כי הסרטון אינו עומד במבחני הקבילות הן מבחינת מהימנות ואמינות סרט ההקלטה, הן לעניין התוכן המוקלט על גבי סרטון ההקלטה והן מבחינה פורמאלית.

21. במקרה שלפני נראה כי אין צורך להוסיף לעמדתם המנומקת של הצדדים, אשר סקרו בהרחבה ובהיקף ראוי לציון את הוראות הפסיקה אודות קבילות הסרטון. הוראות הפסיקה למעשה מורות לבית המשפט לבחון האם התרשם, בהתאם למבחנים שפורטו בפסיקה, מכך שהמדובר בסרטון מהימן אשר משקף נכונה את המציאות שהתרחשה.

22. בעניין זה מצאתי שהצדק עם המאשימה. אכן, הסרטון שהוגש ע"י המאבטח הוא סרטון אובייקטיבי, בלתי אמצעי, שצולם במקרה וללא אינטרס, ואשר תיעד, באופן אקראי את התאונה שהתרחשה.

23. בעניין זה לא נטען שהיה למאן דהוא אינטרס בתוצאות או השלכות הצגת הסרטון וכן לא נטען שהייתה מעורבות פסולה בעריכת הסרטון. מטעם זה מצאתי שיש לקבל את עמדת התביעה ולקבוע שהסרטון קביל וראוי להצגה בהליך זה.

כלל הראיה הטובה ביותר

24. המאשימה טענה שגם במידה ותועלה טענה מכוח כלל "הראיה הטובה ביותר" ולפיו היה על המאשימה להציג את הסרטון עצמו ולא צילום של מסך בו נראה הסרטון, הרי שיש לדחותה. בפס"ד **פלוני** שצוין לעיל נקבע שנוכח התקדמות הטכנולוגיה ואמינותה, הרי שרק במקרים בהם יועלו ראיות ממשיות שיפריכו את אמינות ההקלטה, יש מקום לדחותה. משום כך אישרו בתי המשפט קבלת ראיות משניות גם כאשר אין בנמצא ההקלטה המקורית עליה הסתמכה הקלטת המשנה, ובפס"ד **פלוני** הוצגו מקרים שונים בהם התקבלה הראיה המשנית כקבילה.

טענות אודות אופן תפיסת הראיה

25. המאשימה טענה שלא היה מקום לתן צו להורות על תפיסת המחשב. העדים מסרו למשטרה את הסרטונים מרצונם, כאשר אין המדובר בעדים החשודים בדבר עבירה. מר סוזנוב אישר כי הוא נוהג, כדבר שבשגרה, להעביר לידי המשטרה סרטונים דומים. המדובר בצילום רחוב המוני ואין בהעברת הסרטון בכדי לפגוע בזכויות הפרט של העד או בערכים מוגנים אחרים. ככל והעד ממשיך להביע את הסכמתו להעברת הסרטון, הרי שממילא אין צורך במתן צו לשם חדירה למחשב לקבלת החומרים המצויים בו.

26. ההגנה טענה כי הסרטון הינו חומר מחשב שניתן ללא צו בית משפט, בניגוד להנחיות המשטרה ולא נתפס על ידי חוקר מחשב מיומן ועל כן אין לקבלו.

27. עוד נטען כי לא היה צורך בחוקר מומחה לשם הורדת הסרטון שכן העד העיד שהוא עצמו

העלה את הסרטון והציג אותו בפני השוטרים והם צילמו אותו, כך שאין צורך במומחה לביצוע פעולה פשוטה זו.

28. אני סבורה כי הנסיבות בהן צולם הסרטון, ממצלמה המותקנת על בית פרטי שתעדה את המתרחש במרחב הציבורי שניתן הסכמה לא היה צורך בקבלת צו שיפוטי או בחוקר מחשב מיומן שיטפל בצילום המסך.

סוף דבר

29. אני מקבלת את הסרטון כראיה באמצעות מר סוזנוב. למעלה מן הצורך אני סבורה כי ניתן לקבל את הסרטון כראיה גם באמצעות מר נביל אסקפי והנאשם בעצמו להם הוצג הסרטון והם מזהים בו את זירת התאונה, את כלי הרכב המעורבים ואף את המעורבים עצמם.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים ותוודא קבלתה טלפונית

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"א, 26 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.